KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2021/2065,

25. august 2021,

millega kehtestatakse tagasiheitekava hariliku kammelja püügi puhul Mustal merel

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ, ([1]) eriti selle artikli 15 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EL) nr 1380/2013 eesmärk on lossimiskohustuse kehtestamise abil kaotada järk-järgult tagasiheide kogu liidu kalanduses.

(2) Musta mere puhul on määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt kehtestatud kõigi selliste liikide püügi lossimise kohustus, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 punkti d kohaselt kohaldatakse lossimiskohustust püüki määratlevate liikide suhtes hiljemalt alates 1. jaanuarist 2017. Harilik kammeljas on üks kõnealustest liikidest.

(3) 20. oktoobril 2016 võttis komisjon vastu Mustal merel hariliku kammelja püügi puhul kehtestatud tagasiheitekava käsitleva delegeeritud määruse (EL) 2017/87, ([2]) millega on ette nähtud ellujäämismäära põhinev erand põhjanakkevõrkudega püütava hariliku kammelja suhtes. Kõnealust määrust kohaldati 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2019.

(4) Bulgaarial ja Rumeenial on otsene majandamishuvi hariliku kammelja varu kasutamiseks Mustal merel. Kõnealused liikmesriigid esitasid 12. veebruaril 2021 komisjonile ühise soovituse, milles taotlesid tagasiheitekava ja ellujäämismääral põhineva erandi pikendamist põhjanakkevõrkudega püütud hariliku kammelja puhul Mustal merel. 15. juulil 2021 esitasid nimetatud liikmesriigid ajakohastatud ühise soovituse. Asjaomased teadusasutused osalesid teadusliku kaastööga selle liigi kõrge ellujäämismäära kohta.

(5) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ([3]) (STECF) hindas esitatud ajakohastatud ühist soovitust ja märkis, et esitatud teavet tuleb täiustada. Komisjon tunnustab tehtud teaduslikke uuringuid, ([4]) milles tõendatakse Mustal merel ELi-väliste riikide laevade poolt seisevvõrkudega püütud hariliku kammelja suurt ellujäämust. Võttes arvesse, et uuringud käsitlevad sama merepiirkonda, liike ja püügivahendeid kui need, mis on hõlmatud Bulgaaria ja Rumeenia taotletud erandiga, leiab komisjon, et kõnealust uuringut tuleks erandi tegemisel arvesse võtta.

(6) Teaduslike tõendite ja STECFi hinnangu põhjal tuleks määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti b kohaselt lubatud ellujäämismääral põhinev erand lisada käesolevasse määrusesse üheks aastaks.

([1]) ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

([2]) Komisjoni 20. oktoobri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/87, millega kehtestatakse tagasiheitekava hariliku kammelja püügi puhul Mustal merel (ELT L 14, 18.1.2017, lk 9).

([3]) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruanded – Hinnang lossimiskohustust käsitlevate ühiste soovituste kohta (STECF-21- 05) 2021. Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg. Kättesaadav aadressil https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([4]) Basaran, F. and N. Samsun, 2004, Survival rates of Black Sea Turbot (Psetta maxima maeotica, L. 1758) broodstock captured by gill nets from different depths and their adaptation culture conditions, Aquaculture International 12: 321–331, 2004; Giragosov, V. and A. Nikolayevna Khanaychenko, 2012, The State-of-Art of the Black Sea Turbot Spawning Population off Crimea (1998-2010), Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences, september 2012, DOI: 10.4194/1303-2712-v12_2_25; Samsun, N. and F. Kalayci, 2005, Survival Rates of Black Sea Turbot (Scophthalmus maeoticus Pallas, 1811), Captured by Bottom Turbot Gillnets in Different Depths and Fishing, Seasons Between 1999 and 2004, Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences 5: 57–62 (2005).

(7) Asjaomased liikmesriigid peaksid 1. maiks 2022 esitama täiendavad andmed nakkevõrguga püütud hariliku kammelja ellujäämismäära prognooside kohta.

(8) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt majandustegevust, mis on seotud liidu laevade kalapüügihooaja ja selle kavandamisega, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Kooskõlas ühise soovitusega ja võttes arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud tähtaega, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2022,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust kohaldatakse vastavalt käesolevale määrusele põhjanakkevõrkudega (püügivahendi kood ([5]) GNS) püütava hariliku kammelja puhul (*Psetta maxima*) Mustal merel.

Artikkel 2

Määratlus

Käesoleva määruse kohaldamisel on „Must meri“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011 ([6]) I lisas määratletud Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) geograafilise allpiirkonna 29 veed.

Artikkel 3

Ellujäämismääral põhinev erand

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti b kohast erandit lossimiskohustusest liikide puhul, mille kõrge ellujäämismäär on teaduslikult tõendatud, kohaldatakse 2022. aastal põhjanakkevõrkudega püütava hariliku kammelja (*Psetta maxima*) puhul Mustal merel.

2. Lõikes 1 osutatud olukorras püütud harilik kammeljas (*Psetta maxima*) lastakse viivitamata vette tagasi piirkonnas, kus see välja püüti.

3. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi hariliku kammelja püügi puhul Mustal merel, esitavad komisjonile 1. maiks 2022 täiendavad andmed nakkevõrkudega püütud hariliku kammelja ellujäämismäära prognooside kohta ja muu asjakohase teadusliku teabe, mis toetakse lõikes 1 sätestatud erandit. STECF hindab neid andmeid hiljemalt 31. juuliks 2022.

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2022.

([5]) Käesolevas määruses kasutatud püügivahendi kood vastab komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1) XI lisas esitatud koodile. Vähem kui 10-meetrise kogupikkusega laevade puhul vastavad tabelis esitatud püügivahendite koodid FAO püügivahendite klassifikatsiooni koodidele.

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. august 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN